

Soms blijkt een punt een komma te zijn. Bevat het boek dat je ooit dicht sloeg meer hoofdstukken dan je dacht.

Dit is een ode aan de vriendschap, jouw ode aan de vriendschap.

Als BoekenBABS in spé is het jouw inzet om de liefdesceremonie te verrijken met literatuur.
Dus ik vroeg jou aan welke schrijver jij denkt als het over vriendschap gaat.

Je noemde Sissy van Marxveldt, de vooroorlogse meisjesboekenschrijfster.
En daarmee gaf je mij een inkijkje in jouw verleden, in de Emmy die je vroeger was.
Ik zie voor me hoe jij wegdroomde bij de avonturen van Joop ter Heul.
Joop, een koppig, levendig en tegendraadse jongedame waarin jij je, denk ik, herkende.
Ik zie voor me hoe jij vriendschap sloot met haar en andere personages die jij tegen kwam in alle boeken die je las.

Maar, je was niet alleen een maar een boekenwurm.
Op de Middelbare School in Soest werd je onderdeel van een échte vriendinnengroep.
Zes meiden, zes levens en nog veel meer toekomstdromen.

Giechelende meisjes ontwikkelde zich tot onafhankelijke jonge vrouwen.
Zo ook jij, de ambitieuze Emmy die met haar doorzettingsvermogen en ondernemerszin met recht zelfstandig genoemd kon en kán worden.

De zes vriendinnen verloren elkaar uit het oog. Ieder ging haar eigen weg.
Bladzijden die ooit nieuw waren, werden een verhaal van vroeger.
Een verhaal waar soms met weemoed aan gedacht werd maar dat steeds verder verdween ergens achter in de boekenkast.

Het leven werd geleefd zoals dat hoort als je midden 30 bent.
De blik op oneindig, lang en gelukkig.
En waarom zou je ook omkijken als er niemand is die met je terugbladert en zich herkent in dat oude vervlogen sprookje.

Maar toen, op een doodgewone dag, tijdens een heel gewone klus waaide er zomaar uit het niets een wind, een wervelwind die nieuw leven blies in de zinnen van weleer.

Emmy, jij vond een oude vriendin terug. Terwijl je, misschien eigenlijk best heel saai aan het werk was voor de Rabobank (waarmee de uitspraak geld maak niet gelukkig, op jou waarschijnlijk niet van toepassing is).
Jullie dronken koffie samen en besloten om het groepje meiden van vroeger bij elkaar terug te brengen en dat lukte, een punt werd een komma!

Terwijl de één ging scheiden, stapte de ander in het huwelijksbootje.
Er kwamen kinderen en er werd afscheid genomen van ouders.

Samen werden er nieuwe hoofdstukken geschreven.

Zo argeloos als de vriendengroep elkaar ooit losliet, zo bewust koester jij, Emmy, vandaag de dag wat je opnieuw hervonden hebt.

Met koninklijke hoedjes op kijken naar hoe prins Harry trouwt met zijn Camilla.
Samen een weekend naar Leeuwarden, regelmatige koffiedates en lachen om het onherroepelijk verval dat met de jaren komt.

Elkaar advies geven en echt wéten wie de ander is.
Misschien nog wel meer dan dat ik mezelf ken, zei jij tegen mij.

En zo Emmy, komt het dat ik hier voor jou sta.
Jouw vriendinnen brachten jou hier op deze plek, bij deze cursus.

En ik kan me dan ook niet aan de indruk onttrekken dat jij via de liefde die jij voor jouw beste vriendinnen koestert, jezelf leert kennen en ook vriendschap leert sluiten met jezelf

En daarom lieve Emmy, wil ik je uitnodigen om, aangedreven door de vriendschap en middels een plechtig moment, Ja! te zeggen tegen jezelf. Om jezelf trouw te beloven in voor en tegenspoed, tot de dood je scheidt.

Maar,
dat is nogal wat om dat hier serieus te doen ten overstaande van een aantal passanten.
Het is nogal wat om hier te gaan staan, jezelf de rechterhand te geven en een ring om je vinger te schuiven.
Dat gaan we dus niet doen....fjoew!

Maar ik wil je wél graag een moment van bewuste liefde geven voor die vijf meisjes die jij ooit tegen kwam op die middelbare school in Soest en voor de vrouw die jij mede dankzij hen geworden bent...

Ik wil jou een klein presentje geven dat jou zal herinneren aan de vriendschap.
Een presentje dat, zeker voor jou, zo alledaags is maar wat een grote symbolische waarde in zich heeft en wat een glimlach op je gezicht tovert steeds wanneer je het gebruikt.

Een boekenlegger is er in vele soorten en maten maar herinnert je altijd aan de plek in het verhaal waar je was gebleven. Het zorgt ervoor dat de bladzijde waar je ooit stopte met lezen, gemakkelijk terug te vinden is.

Een boekenlegger lijkt dus wel een beetje op de vriendschap, jouw vriendschap.
Stoppen maar ook weer verder gaan.
Van een punt, naar een komma.